

Ett exemplariskt bröllop

Ett exemplariskt bröllop

fars i en scen

av Christian Lanciai (2006)

Personerna :

prästen
brudgummen (Patrik)
bruden (Cecilia)
Rudolf
en äldre gäst
andra inbjudna bröllopgäster
brudens fader
Rickard
Hubert

Copyright © Christian Lanciai 2006

(Scenen föreställer det inre av en kyrka efter avslutad vigselakt.)

prästen Därmed hälsar jag er alla hjärtligt välkomna till den stora bröllopsmiddagen! Må vårt kära brudpar länge förbli lyckligt gifta i många goda år med många goda små barn och barnbarn och barnbarnsbarn! Vad annat kan vi väl önska dem än bara det allra allra bästa?

brudgummen Det räcker, kyrkoherden. Du har gjort tillräckligt. Vi är nöjda.

prästen Ja, jag vill lova det.

bruden Var inte så otålig, Patrik. Vi har ju hela livet på oss.

Patrik Men vi bad honom inte om att överdriva det hela.

bruden Det har han inte gjort. Det är bara vi som kan göra det, och det får vi väl minsann nog tillfälle till.

prästen Ni kan ju börja med banketten.

bruden Precis.

en plötsligt sent ankommen gäst Ett ögonblick!

Patrik (till bruden, okunnig) Vem är det?

bruden O nej!

gästen (kommer fram mot altaret) Jag ber att få inlägga mitt veto.

prästen Men min bästa herre, vigseln är över. Ni kommer för sent. Och mot vad vill ni inlägga ett veto?

gästen Denna brud kan inte gifta sig med denna brudgum.

Patrik Det är redan gjort. *(till bruden)* Känner du denne narr, Cecilia?

Cecilia (döljer sitt ansikte i blygsel bakom brudbuketten)

en äldre gäst Vad är detta? (*församlingen börjar bli orolig*)
flera Vem är han?
 Vad är detta?
 Vad vill han?
 Störa ceremonin?
 Det går inte.
 De är ju gifta redan.

prästen Min unge man, jag är ledsen, men vi kan ingenting göra, ty detta
 brudpar är redan lagligt gifta.

den störande Det går inte.

prästen Vi har för länge sedan passerat paragrafen som gör det möjligt för
 andra att stoppa vigseln om det finns skäl därför. Varför kom ni inte tidigare?

den störande Jag blev förhindrad.

Cecilia Gå hem, Rudolf.

Patrik Vem är han?

Cecilia Det är bara Rudolf.

prästen Har ni något giltigt skäl för invändningar mot detta giftermål?

Rudolf I högsta grad. Hon är min.

den äldre gästen Detta går för långt.

brudens far (kommer fram) Mitt hjärta, middagen väntar. Vi hinner inte med störande
 element.

Cecilia Kör ut honom då.

prästen (till Rudolf) Menar ni att hon redan är gift?

Rudolf Ja. Med mig.

Patrik Bevisa det!

Rudolf Behövs inte. Beviset finns i hennes mage.

Cecilia Ooooh! (*svimmar*)

den äldre gästen Det här går för långt.

susningar Skandal!
 Vad är detta?
 Bruden har svimmat.
 Vad var det han sade? Är hon redan gravid?
 Ja, och tydligen med en annan.

Patrik Förklara er, min herre. Detta kan jag inte tolerera.

Rudolf Naturligtvis inte. Den bedragne vill i det längsta vägra erkänna det själv.

Patrik Om ni vill slåss om saken, så gärna för mig! (*vill kavla upp ärmarna och
 visar sig stridslysten*)

prästen Inget slagsmål i kyrkan, om jag får be!

Rudolf Se till din brud i stället, om du bryr dig om henne. Hon har ju svimmat.

Patrik (lyder honom genast) Cecilia! Vakna! Du måste förklara detta.

fadern (fåfängt) Gästerna väntar.

Cecilia Det är inget att förklara. Det är bara som det är.

Patrik Menar du att du redan är havande och med honom där?

Cecilia (slår till honom hårt) Knöl!

den äldre mannen Detta går för långt.

en annan Slåss brudparet nu redan?

andra Det har tydligen uppstått komplikationer.
 Blir det någon middag?
 Vi får se.

Patrik Cecilia! Du slog mig!

Cecilia Du förolämpade mig!

fadern (förgäves) Mina barn! Mina barn!

prästen Jag föreslår att vi allesammans lämnar kyrkan till att börja med, så kan vi sedan göra upp utanför.

Rudolf Nej! Alla uppgörelser här och nu! *Cecilia!* Säg att du inte är gift!

Cecilia Jag var det tills du steg in i kyrkan.

flera Men vem är han?
Har ingen aning.
Känner någon honom?
Har aldrig sett honom förut.

fadern (till Rudolf) Min bästa herre, jag tror inte ni är riktigt nykter, eller också är ni inte vid era sinnens fulla bruk. Ser ni inte att jag just gift bort min enda dotter?

Rudolf Jo. Med fel brudgum. Och själv stinker ni whisky.

den äldre Det här blir värre och värre.

Cecilia Rudolf, sluta någon gång. Varför kom du hit? Var det bara för att sabotera mitt bröllop?

Rudolf Naturligtvis.

Patrik Oförskämnd är han också. (*vill kavla upp ärmarna igen*)

Rudolf Visste du inte att hon var havande?

Patrik Är hon det så är hon det med mig!

Rudolf Före bröllopet?

Patrik Naturligtvis.

Rudolf Det betvivlar jag.

fadern Vad är detta för en skandal, *Cecilia?* Vem är denne man?

Cecilia Det är bara Rudolf.

Patrik Bara Rudolf! Menar du att han har pippat dig?

Cecilia (slår till honom igen, hårt)

Rudolf Sluta någon gång att förolämpa henne, din knöl. Bara för att du tror dig vara gift med henne kan du inte behandla henne hur som helst.

Patrik Kan *du* det då?

Rudolf Ja, med respekt.

Patrik Vet hut!

Rudolf Ska *du* säga.

fadern Det här går för långt. Kan vi inte bilägga tvisten vid middagen?

Rudolf (bestämd) Nej! Här och nu! Jag utmanar den här knölen! Han älskar henne inte! Han har bara gift sig med henne för hennes pengar!

Patrik Är det sant att du är havande, *Cecilia?*

Cecilia Jag vet inte.

Patrik Hur kan du vara ovetande om en sån sak?

Cecilia Jag vet ingenting längre. (*dånar igen*)

fadern Bär för guds skull ut henne!

Rudolf (bestämd) Nej, hon stannar här, tills vi vet vem hon är gift med!

Patrik Vill du påstå att du redan var gift med henne?

Rudolf (självklart) Ja.

Patrik Men det är ju oerhört!

prästen Har ni något äktenskapsintyg eller papper på att ni skulle vara gift med henne?

Rudolf Bara barnet i hennes mage. Behövs det bättre bevis?

Patrik Han ljuger!

Rudolf Bevisa det!

prästen Här kommer vi ingen vart utan bevis.
en gäst Nej, nu går jag härifrån. De bara grälar.
hans hustru Det är så i alla äktenskap, kära du. Det är bara normalt.
andra Det blir visst ingen middag.
 Vi har kommit förgäves.
 Ge dom en chans!
 Vi kan ju inte avstå från middagen!
 (*Församlingen är orolig, tveksam, och flera går.*)
fadern (hjälpöst) Cecilia, gästerna börjar gå! Du kan inte göra så här mot oss!
Patrik Ser ni inte att hon är medvetlös?
Rudolf Tacka fan för det!
Patrik Det är ditt fel!
Rudolf Nej, ditt!
Patrik Om du inte försvinner skjuter jag dig!
Rudolf Ja, gör det! Du blir ändå inte av med mitt barn i hennes mage!
den äldre Det här går för långt!
Cecilia (vaknar till) Håll käften allihop! (*alla tystnar genast och blir uppmärksamma på henne.*) Så här är det. Jag blev havande, och då ville jag att barnet skulle ha en far, så jag nappade på första bästa, och det blev Patrik här. Jag lovar er alla att jag aldrig varit gift förut.
Patrik Är då den här fridstöraren far till barnet?
Cecilia Jag vet inte, Patrik. Jag vet faktiskt inte.
Patrik Men varför talade du inte om att du var havande?
Cecilia Därför att det enda jag visste säkert var att barnet inte var ditt.
den äldre Det här går för långt.
en annan Ja, det gör det verkligen.
en tredje Nu går jag. (*går. Fler följer exemplet.*)
fadern Mina barn, så får ni inte göra! Våra gäster lämnar oss!
Cecilia Far, hela världen gör det, alltså knullar. Varför skulle jag inte göra det?
Rudolf (till Patrik) Nä, din pajas, vill du fortfarande ha henne, eller skall jag överta henne?
Patrik Ack, jag vet inte. Allt jag vet är att bruden tillfrågades om hon tog mig, och hon svarade ja, och vi har bytt ringar. Var det fel? Var det ett misstag? Cecilia, vad menar du egentligen?
Cecilia Bara vad jag säger.
Rudolf Hon menar att hon skiter i dig.
Cecilia Nej, det gör jag inte, men egentligen går väl vilken man som helst bra, bara han tar ansvaret för barnet. Själv har jag ju alla pengarna, så jag bestämmer allt själv ändå.
Patrik Cecilia, du krossar mitt hjärta!
Rudolf Du är inte den första.
Patrik Nej, tydligen inte.
Rudolf Bestäm nu vem du vill ha, Cecilia. Du vet att jag tog dig, eller föredrar du fjanten här?
Patrik (till prästen) Är jag lagligt gift med henne eller inte?
prästen Jo, lagligt är ni nog gifta, men moraliskt vet jag verkligen inte.
Rudolf Välj mellan oss, Cecilia. Det är din sista chans.
Cecilia Och hur skulle väl jag kunna välja? Ni är lika erbarmliga tölpar båda två.

Patrik (arg en gång för mycket) Nej, nu fan ger jag fan i det här! Ta henne om du vill, om du verkligen tror att det är du som befruktade henne! Självt vet jag bara att det inte är jag, så jag ger fan i henne! (*slänger sina vita handskar i golvet och marscherar ut*)

Rudolf Där ser du vilken dålig man du höll på att bli gift med. Ta mig nu i stället.

prästen Ursäkta, men det här går verkligen inte. Det måste ju lysas, och vi vet ju inte ens vem ni är.

Rudolf Ändå har Cecilia presenterat mig flera gånger. Jag är Rudolf.

fadern (vädjande) Vem är han egentligen, Cecilia?

Cecilia Det är bara Rudolf.

fadern Så du känner honom?

Cecilia Alltför väl.

Rudolf Där ser ni. Jag är hennes man.

fadern Vi måste genomföra bröllopet. Middagen väntar. Vi får inte göra våra gäster besvikna.

Rudolf Kör i gång, pastorn! Gift oss! (*tar resolut brudgummens plats*)

prästen Ni är verkligen en envis en till att insistera...

Rudolf Ja, det är jag.

prästen För gästernas skull får vi väl genomföra bröllopet då, så att de inte blir utan middag, så får vi ta hand om formaliteterna sedan...

fadern Rätt så, fader! Det gillar jag!

Cecilia (till Rudolf) Vill du då verkligen ha mig?

Rudolf Det är ju därför jag är här, dumsnut.

Cecilia Gift oss då, pastorn, så att pappa kan få bjuda oss alla på middag sedan.

Rudolf Ja, kör hårt, pastorn!

prästen (öppnar vigselformuläret) Så är vi då samlade här idag...
en ny gäst Ett ögonblick! Detta bröllop kan inte äga rum!

fadern (vänder sig om) Vem är det nu då?

Cecilia (vänder sig om, lyser upp) Men det är ju Rickard! Välkommen, Rickard!

Rudolf Är du också far till barnet?

Rickard (kommer fram) Vilket barn? Nej, men jag är gift med bruden.

Rudolf Inte du också!

fadern (nu allvarligt oroad) Vem är han, Cecilia?

Cecilia Det är bara Rickard.

fadern Och vem är Rickard?

Cecilia En kille jag kände.

den äldre gästen Det här går för långt!

Rudolf (till Rickard) Hör nu här, din spjuver! Jag lämnar aldrig min brud ifrån mig, för vi skulle just gifta oss.

Rickard Glöm det, gosse, för det blir ingenting av med det, för jag är redan gift med henne.

Rudolf Lagligt?

Rickard Nej, naturligt, men det räcker enligt lagen.

Rudolf Då får du ställa dig i kön, ty många före dig har exakt samma anspråk.

Rickard Förolämpar bruden gör han också, den knölen!

Rudolf Som om du inte redan hade kränkt henne nog, ditt avskum!

Rickard Ska du säga, din babian!

Rudolf Släng dig i väggen, ditt svin!

prästen Mina herrar, inget bråk i kyrkan om jag får be! Skall det nu bli något bröllop eller inte?

den äldre Vi skiter väl i bröllopet bara vi får middag.
fadern (alltmer hågad att ge upp) Det här går inte. Jag tror vi glömmer hela saken. Min dotter, måste du ha så många brudgummar?
Cecilia Det rår väl inte jag för att de förföljer mig!
Rudolf Vem vill du gifta dig med egentligen?
Rickard Ja, det är rättvist! Låt bruden bestämma!
Cecilia Den som jag går i säng med, så klart!
Rudolf och Rickard Och vem är det?
Cecilia Ni båda har redan haft mig. Jag tror jag tar en annan.
Hubert (reser sig bland församlingen) Duger jag? (*kommer fram mot altaret*)
fadern Vem är du då? Har du också legat med henne och gjort henne med barn?
Hubert Nej, jag är bara Hubert.
Cecilia Det är inte så bara.
Rickard Vem fan är Hubert?
Rudolf Vem fan är Rickard?
fadern Bestäm dig nu, mitt barn, så att vi kanske kan få en middag i alla fall.
Cecilia Jag tror jag tar Hubert.
Rudolf och Rickard Varför då?
Cecilia Jag känner honom inte.
Rudolf Fan må begripa sig på dessa fruntimmer!
Rickard Kom, Rudolf! Vi går till krogen och skiter i bruden!
Cecilia Ja, gör det, så blir jag av med er, era eländiga brudgummar!
fadern Hon har bestämt sig.
prästen Skall jag då återgå till vigselakten?
Cecilia Nej, vi skiter i den. Jag tycker vi går direkt till middagen i stället, så slipper vi alla formaliteter.
den äldre Heja bruden!
alla (hela församlingen stämmer in) Heja bruden!
fadern Alla tycks vara överens. Då gör vi väl så då, mitt hjärta, så slipper du hela bröllopet.
Cecilia Kom, Hubert. Säg mig nu vem du är.
Hubert Jag är bara Hubert.
Cecilia Det är inte så bara. (*tar hand om honom och går ut med honom. Alla bröllopgästerna följer efter under ivrigt prat men på mycket gott humör.*)
prästen Så tog då det havererade bröllopet en lycklig vändning trots allt, och jag behövde inte ens hjälpa till. Frågan är om någon blev gift till slut eller inte. Nåja, det blir en senare fråga. Är hon inte nöjd kan hon ju gifta om sig.
(går ut till bröllopsmiddagen efter de övriga.)

Slut.

Virhamn, 11-12.6.2006